

Certum est eundem reum multa perpetrasse peccata et scelera impia valde. 801 ex. vel
Sed testes habet presbyteros viventes adhuc, quibus suam dedit confessionem — 802
Christianum de monasterio sancti Benedicti¹ et Adalbertum de monasterio sancti
Martini² — antequam adprehenderetur vel vinculis constringeretur vel poenis tor-
queretur.

Quid est, quod ipse dominus Iesus ait: 'Nolite condemnare et non condempna- Luc. 6, 37.
bimini'; et alia multa, quae in evangelii leguntur auctoritate de misericordia; et ipsius
Domini verbo, ubi ait: 'Non veni vocare^b iustos sed peccatores'. Quapropter pecca- Matth. 9, 13.
tricem mulierem, quae sanctos tetigit pedes, non abhorruit. Quae non ex tactu ob- Luc. 7, 39.
probrium^c contulit Christo, sed insignia virtutis eius elicuit; neque enim inmundicia
eius polluit mundum, sed puritas mundi purificavit inmundam.

Hoc ideo dico, quia sunt qui dicunt tales peccatores non debere ecclesiam
Christi intrare. Forte rari intrant, si peccatores non intrant. 'In quacumque die' Ezech. 33, 11. 12.
dicit propheta 'conversus fuerit peccator, vita vivet et non morietur'.

Sed videamus, quid de fugitivis ad ecclesiam sancti^d canones censeant
. qui scire desiderat, legere poterit^e.

Si quis haec, quae posuimus de canonibus vel lege Romana testimonia minoris
esse auctoritatis aestimet, legat ipsius Domini de fugitivorum civitatibus praecepta, et
intellegat divinitus esse statutum, ut rei et peccatores, domino Deo demandante,
loca^f defensionis debuissent^g habere, ubi protegerentur a persequentium insidiis; in
tantum, ut de servis fugitivis in Deuteronomio legitur demandasse, ut non redderentur Deut. 23, 15. 16.
dominis propter timorem tormentorum, eadem verba, quae ibi leguntur: 'Non trades
servum domino suo, qui ad te confugerit; sed habitabit tecum in loco, qui ei placuerit
et in una urbium tuarum requiescet; nec contristes eum'. Haec Domini sunt verba,
non alterius; quae omni veneratione intellegenda sunt atque^h observandaⁱ secundum
temporis oportunitatem. Sed et in historiis veterum legitur in civitatibus poene
ubique asylum esse propter refugium sceleratorum. Et hoc apud paganos. Quanto
magis apud christianos misericordiae causa ecclesiae debent habere honorem suum in
fugitivorum solacium.

247.

Carolus imperator Alvinum et fratres S. Martini¹ Turonenses increpat, quod ad-
versus imperium suum Theodulfo episcopo Aurelianensi clericum fugitivum non reddide-
rint. Quem reddi iubet. Fratrum vitam reprehendit; Alvinum iis frustra praefectum
esse scribit. Fratres in ius vocat. 801 ex. vel 802.

Cod. Parisinus 2718 (quondam Colbertinus 4593) saec. IX. fol. 124—125 (C), de quo cf. Formulae
ed. Zeumer p. 285^a.

Edd. Baluzius Capitul. I, 413, Mabillon Acta SS. IV, 1, 739, Le Cointe VII, 525, Bouquet
Recueil V, 628, F 119, J 182. — Migne col. 415. Mühlbacher n. 385.

IN NOMINE PATRIS ET FILII^b ET SPIRITUS SANCTI. KAROLUS ET RELIQUA^c ALBINO
VENERABILI MAGISTRO ET OMNI CONGREGATIONI MONASTERII SANCTI MARTINI.

Pridie, quam ad nostram praesentiam a vobis missa venisset epistola, adlatae
nobis sunt litterae a Theodulfo episcopo³ missae, quaerimonias continentes de in-

^b) vore S 1. ^c) obtemperaret S 1. ^d) sanctae S 1. ^e) Haec leguntur in S 1 omnino ut in
ep. 245 supra p. 395—397, quare hic omittenda duxi. ^f) loco S 1. ^g) debuisset S 1. ^h) a te S 1.
ⁱ) observandum S 1.

247. ^a) Lemma: Epistola domni Karoli imperatoris ad Albinum magistrum et ad con-
gregationem sancti Martini monasterii missa C. ^b) fili C. ^c) et reliqua scripsit librarius pro
serenissimus augustus a Deo coronatus, magnus pacificus imperator, Romanum gubernans imperium, qui et
per misericordiam Dei rex Francorum et Langobardorum, v. Caroli epistolas Jaffé Biblioth. IV, 387. 388. 391.
401. 402. 409. 415. J.

1) Turonensi. 2) item Turonensi. 3) Aurelianensi; cuius epistola non iam exstat,